

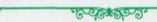
(1441-1501)

.e.dex96-9.

.C-de 26-2.

"Buyuk alloma va adiblarimiz, azizavliyolarimizning bebaho merosi, yengilmas sarkarda va arboblarimizning jasoratini yoshlar ongiga singdirish, ularda milliy gʻurur va iftixor tuygʻularini kuchaytirishga alohida e'tibor qaratishimiz kerak".

Shavkat MIRZIYOYEV

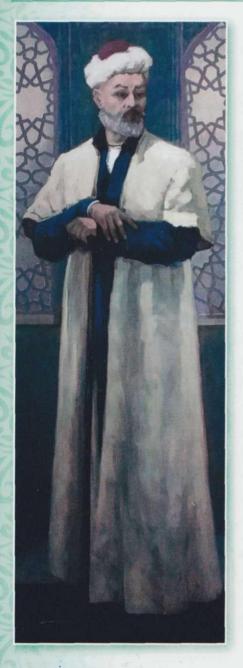
BUYUK SHOIR, MUTAFAKKIR VA DAVLAT ARBOBI

Nizomiddin Mir Alisher Navoiy 1441-yil 9-fevralda Hirotda tavallud topgan. Otasi Gʻiyosiddin Muhammad (uni Gʻiyosiddin Kichkina deb ham atashgan) saroyning nufuzli amaldorlaridan, onasi Kobul amirzodalaridan Shayx Abu Said Changning qizi boʻlgan.

Navoiy 1501-yil 3-yanvarda Hirotda vafot etgan.

YOSHLIK YILLARI VA ILMIY SAFARLARI

Alisher Navoiyning bolaligi temuriy hukmdor Shohruh mirzo (1377-1447) hukmronligining soʻnggi yillariga to'g'ri keladi. U temuriy shahzoda Husayn Boygaro (1438-1506) bilan birga tarbiyalanadi. To'rt yoshida maktabga borib, tez fursatda savod chiqaradi. Turkiy va forsiyda bitilgan she'rlarni oʻqib, yod oladi. Oʻzbek tili bilan bir qatorda forsiyni ham mukammal egallaydi. Alisherning togʻalari Mirsaid Kobuliy va Muhammad Ali G'aribiy ham shoir bo'lgan. Boʻlajak shoir ana shunday muhitda

tarbiya topadi. Bolaligi zamonasining mashhur olim-u fozillari davrasida oʻtadi. Uch-toʻrt yoshlarida mashhur shoir Qosim Anvorning: "Oshiqmiz, jahon oʻrtovchi va yoqavayronlarmiz, sening gʻaming turganda dunyo fikridan ne foyda" baytini yod aytib, mehmonlarni hayratga soladi.

1447-yilda Shohruh mirzo vafotidan soʻng temuriy shahzodalar oʻrtasida taxt uchun kurash avj oladi. Hirotda roʻy bergan notinchlik sababli Gʻiyosiddin Muhammad oilasi Iroqqa koʻchadi. Ushbu safar chogʻi Taft shahrida olti yashar Alisher mashhur tarixchi, "Zafarnoma" asarining muallifi Sharafuddin Ali Yazdiy (vafoti 1454) bilan uchrashadi va uning duosini olishga musharraf boʻladi. 1451-yili Xurosonda urush harakatlari barham topgach, Alisherning oilasi Hirotga qaytib keladi.

1452-yilda Abulqosim Bobur mirzoning (1422-1457) Xuroson taxtiga oʻtirishi bilan mamlakatda tinchlik-osoyishtalik qaror topadi. Boʻlajak shoir Hirotda mashhur shoir-u fozillardan tahsil olib, she'rlar mashq qila boshlaydi. Sa'diy Sheroziyning "Guliston", "Boʻston" asarlarini oʻqib, Fariduddin Attorning "Mantiqut tayr" dostonini yod oladi. Ushbu falsafiy doston yosh Alisherning dunyoqarashida katta oʻzgarish yasaydi. U kelajakda "Mantiqut tayr" singari jiddiy asar yaratishni koʻngliga tugib qoʻyadi.

Zamondosh tarixchi Gʻiyosiddin Xondamir (vafoti 1534)ning ma'lum qilishicha, "Turkiyda ijod etgan buyuk shoir Mavlono Lutfiy (1366-1465) oʻsmir Alisherdan:

 Biror gʻazal oʻqib berish orqali oʻz tafakkuringiz mahsullarining yangi namunalaridan bahramand eting, – deb soʻraydi.

Alisher matla'yi quyidagicha boʻlgan gʻazalni oʻqib beradi:

Orazin yopqoch, koʻzumdin sochilur har lahza yosh, Boʻylakim, paydo boʻlur yulduz, nihon boʻlgʻoch quyosh.

Shunda Lutfiy: "Imkoni boʻlganida edi, oʻzimning turkiy va forsiydagi 10-12 ming baytdan iborat gʻazallarimni shu birgina gʻazalga almashtirgan va ushbu ayirboshlash natijasini oʻzim uchun katta muvaffaqiyat hisoblagan boʻlardim", deb yosh shoir iste'dodini yuksak baholaydi.

Alisher bolalik chogʻlaridan umrining oxirgi damlarigacha asosiy vaqtini ilm egallash yoʻlida sarflagan. Bir lahza boʻlsa-da, turli bilim va koʻnikmalarni egallashdan tinmagan. Shoir "Muhokamatul lugʻatayn" asarida bayon qilishicha, yigitlik davrida 50 mingdan ortiq baytni yod bilgan.

1457-yilda Abulqosim Bobur mirzo vafot etgach, Movarounnahr hukmdori Sulton Abu Said mirzo

(1424-1469) Xurosonga yurish qilib, Hirotni egallaydi. U asosiy e'tiborni markaziy hokimiyatni mustahkamlashga va harbiy yurishlar orqali mamlakat hududini kengaytirishga qaratadi.

Bu davrda Mashhad madrasalarida tahsil olayotgan yosh Alisher "Navoiy" va "Foniy" taxalluslari bilan turkiy va forsiyda ijod qilib, zullisonayn – ikki tilda ijod qiluvchi shoir sifatida taniladi.

Alisher 1464-yilda Hirotga qaytadi. "Majolisun nafois" asarida qayd etishicha, keyinroq ikki yil davomida zamonasining yirik ilmiy-madaniy markazlaridan sanalgan Samarqandda boʻlib, mashhur faqih Xoja Fazlulloh Abullaysiydan tahsil oladi. Mazkur ilmiy safar shoirning keyingi ijodiy

faoliyati ravnaqi uchun ulkan imkoniyatlar eshigini ochadi.

ILMIY-IJODIY MEROSI

Sulton Abu Said 1469-yilda Gʻarbiy Eron hududlarini egallash uchun harbiy yurish boshlaydi va Ozarbayjonning Mugʻon dashtida oqquyunli turkmanlarga qarshi olib borilgan jangda halok boʻladi. Shu yili Xuroson taxtini Alisherning bolalikdagi doʻsti Husayn Boyqaro egallaydi va shoirni huzuriga chorlaydi. Navoiy Husayn Boyqaroga atab "Hiloliya" qasidasini yozib, Hirotga kirib boradi va umrining oxirigacha oʻz doʻstiga, temuriylar xonadoniga sodiq mulozim boʻlib qoladi.

Navoiy dastlab oʻzining turkiyda yozgan she'rlaridan iborat ilk devoni - "Badoyeul bidoya"ni tuzadi. Keyinroq butun ijodining durdonasi hisoblangan "Hayratul abror", "Farhod va Shirin", "Layli va Majnun", "Sab'ayi sayyor" va "Saddi Iskandariy" dostonlaridan iborat qariyb 52 ming misralik "Xamsa" asarini yaratadi. "Saddi Iskandariy" dostonida qayd etilishicha, "Xamsa" asarini yozishga atigi olti oy vaqt sarflagan. Shuningdek, "Tarixi muluki ajam", "Majolisun nafois", "Munshaot", "Mezonul avzon", "Nasoyimul muhabbat", "Devoni Foniy", "Mufradot", "Lisonut tayr", "Xamsatul mutahayyirin", "Holoti Sayyid Hasan Ardasher", "Holoti Pahlavon Muhammad", "Nazmul javohir", "Muhokamatul lugʻatayn", "Tarixi anbiyo va hukamo", "Sirojul muslimin", "Arbain", "Munojot", "Mahbubul qulub" kabi 30 dan ortiq bebaho asar yozib qoldirgan.

Shoir ijodining mazmun-mohiyatini insonparvarlik, bagʻrikenglik, ma'rifatparvarlik, saxovatpeshalik, yaxshilik, komillik kabi ezgu tamoyillar tarannumi tashkil etadi.

Alisher Navoiyning oʻzbek tili rivojidagi xizmatlari beqiyosdir. Jumladan, shoir asarlarida 26035 ta betakror soʻz qoʻllangan boʻlib, bu oʻzbek tilining soʻz boyligini belgilashda muhim ilmiy ahamiyat kasb etadi.

IJTIMOIY-SIYOSIY FAOLIYATI

Alisher Navoiy adabiy faoliyatni siyosat bilan uygʻunlashtirgan buyuk shoir, mutafakkir va davlat arbobidir. Hazrat 1469-yili davlat boshqaruviga jalb qilinib, muhrdor, ulugʻamir, Astrobod viloyati hokimi kabi lavozimlarda faoliyat koʻrsatadi. Hamisha din-u diyonat amriga muvofiq holda, davlat va xalq manfaatini koʻzlab ish yuritadi.

G'iyosiddin Xondamir Alisher Navoiyning bag'rikenglik, insonparvarlik, xayr-u saxovatda benazirligini ta'kidlar ekan, oddiy xalq ommasiga, ilm toliblariga, shoir-u adiblarga, mudarris-u hunarmandlarga, san'at ahliga yuksak saxovat ko'rsatib, 52 rabot, 25 masjid, 19 hovuz, 16 koʻprik, 14 xonaqoh, 9 hammom, 4 madrasa va 2 toʻgʻon qurilishiga homiy boʻlganini ma'lum qiladi. Navoiy zamondoshlari u gurdirgan bino, inshootlar soni va tavsifini to'liq keltirish soʻzning uzayishiga sabab boʻlishini hisobga olib, oʻzlari aniq bilgan inshootlar roʻyxatini keltirgan, xolos. Masalan, Davlatshoh oʻn ikkita inshoot haqida gapirgan bo'lsa, Xondamir yuzdan ziyod bino va inshootni, shu jumladan, hovuz va ko'priklarni sanab oʻtadi. Faxriy Hirotiy "Amir Alisher 370 xayriya binosi gurgan", deb umumiy tarzda hisob qilsa, Som Mirzo bu songa aniqlik kiritib, "uch yuz yetmishtadan

toʻqsontasi rabotlardir", deydi.

Alisher Navoiy rahbarligida Hirotdagi Margʻaniy bogʻi qarshisida jome masjid bunyod etilgan. Shaharda qayta qurilayotgan jome masjiddagi ishlarni kuzatish uchun deyarli har kuni u yerga borib, aksar hollarda etagini qayirib, ishchilar qatorida mehnat qilgan. Me'mor, usta va hunarmandlarga koʻplab qimmatbaho kiyimlar, mukofotlar taqdim etish orqali ular koʻnglini shod etib turgan. Natijada uch-toʻrt yilga moʻljallangan ish olti-yetti oyda poyoniga yetgan.

U qurdirgan Xalosiya xonaqosida har kuni mingdan ortiq faqir va miskin lazzatli taomlar bilan siylangan. Har yili muhtojlarga ikki mingga yaqin poʻstin, chakmon, koʻylak, ishton, doʻppi va oyoq kiyim ulashilgan. Mashhadda Rizoviya maqbarasi hovlisida Dorul huffoz inshooti va musofirxona qurdirilib, unda har kuni qashshoq, muhtoj va yetimlarga taom tarqatilgan. "Vaqfiya" asarida qayd etilishicha, birgina vazifadorlar va talabalar uchun oyiga 1300 oltin miqdorida maosh tayinlangan.

Navoiy ulugʻ amir lavozimidan iste'foga chiqqandan keyin ham siyosiy-iqtisodiy va ijtimoiy-madaniy hayot girdobida qolaveradi. Mamlakatning turfa hududlaridan jamiyatning turli tabaqalariga mansub odamlar har-xil masalalarda Navoiyga doimo murojaat qilib kelgan. Shoir erta tongdan tunga qadar bu-

tun vaqtini oʻzining homiyligi va saxovatidan, koʻmagi va maslahatidan umidvor insonlarga ajratgan.

XV asrning ikkinchi yarmida Hirot madaniy taraqqiyotida Alisher Navoiy yetakchi oʻrin tutadi. Samarqandda Amir Temur kutubxonasining vorisi sifatida Mirzo Ulugʻbek kutubxonasi faoliyat koʻrsatgan boʻlsa, Hirotda Boysungʻur mirzo, Sulton Husayn Boyqaro, Alisher Navoiy kutubxonalari mashhur boʻladi. Saroy kutubxonalaridan farqli oʻlaroq, Navoiy kutubxonasidan oddiy xalq ommasi ham foydalanish imkoniyatiga ega boʻladi. Mirxond, uning nabirasi Xondamir kabi mashhur tarixchi, shuningdek, oʻz davrining olim-u fuzalolari mazkur kutubxonada jamlangan yozma manbalarni keng istifoda etadi. Kamoliddin Behzod, Mahmud Muzahhib va boshqa mohir usta-rassomlar kutubxonada samarali ijod qiladi.

XV asrda temuriylar hukmronligi davrida Xuroson va Movarounnahr madaniy jihatdan yuksaldi. Shu bois adabiyotlarda mazkur davr "Temuriylar renessansi" deb ataladi. Unda buyuk mutafakkir Alisher Navoiyning ham ulkan hissasi boʻlib, bu mutafakkirning ham ijodiy, ham davlat arbobi sifatidagi faoliyatida oʻz aksini topgan.

Xalq oldida va temuriylar saroyida yuksak hurmat va ishonchga ega boʻlgan Navoiy butun kuch-gʻayrati, azm-u shijoati, mol-mulki, nufuzini el farovonligi va

yurt obodligi yoʻlida sarflab, "Ulugʻ amir", "Hazrat Sultonning yaqin kishisi", "Haqiqat va din nizomi" kabi yuksak nomlarga musharraf boʻladi.

ALISHER NAVOLY HIKMATLARIDAN

Bilmaganni soʻrab oʻrgangan olim, orlanib soʻramagan oʻziga zolim.

Oz-oz oʻrganib dono boʻlur, qatra-qatra yigʻilib daryo boʻlur.

Chin soʻzni yolgʻongʻa chulgʻama, chin ayta olur tilni yolgʻongʻa bulgʻama.

Odami ersang, demagil odami Onikim, yoʻq xalq gʻamidin gʻami.

Kamol et kasbkim, olam uyidin Sanga farz oʻlmagʻay gʻamnok chiqmoq. Jahondin notamom oʻtmak biaynih Erur hammomdin nopok chiqmoq.

* * *

Boshni fido ayla ato qoshigʻa, Jismni qil sadqa ano boshigʻa. Tun-kunungga aylagali nur fosh, Birisin oy angla, birisin quyosh.

Kimki ato amrigʻa qoʻymas boʻyun, Pir ila maxdum ishin der oʻyun. Balki chekar tengri yoʻlidin ayoq, Tengri bila oq boʻlar, pirla oq. ***

Elga ne kelsa aylamas pand, Ulki koʻnglini qildi gʻaflat band. Kimki pand oldi elga tushgandin, Oni bilkim, erur saodatmand.

Moʻmin ermastur, ulki iymondin Roʻzgorida yuz safo koʻrgay, Toki qardoshiga ravo koʻrmas – Har nekim oʻziga ravo koʻrgay.

Kimki har kimga va'daye qildi, Shart erur va'dagʻa vafo qilmoq. Va'dakim qilding oʻyladurkim dayn, Farzdur qarzni ado qilmoq.

o/c o/c o/c

Ilmi din kasb qilki, sud ermas, Charx mushkillarini hal qilmoq. Lekin ul ilm dogʻi naf' etmas, Bilibon boʻlmasa amal qilmoq.

Kishiga necha kelsa mushkul hol, Hikmat-u aql anga erur halol. Kesak otqongʻa chekar yumruq, Toʻni yirtuq durur, saqoli yuluq. ***

Xiradmand chin soʻzdin oʻzga demas, Vale bari chin ham degulik emas. Kishi chin soʻz desa zebo durur, Necha muxtasar boʻlsa, avlo durur.

水水水

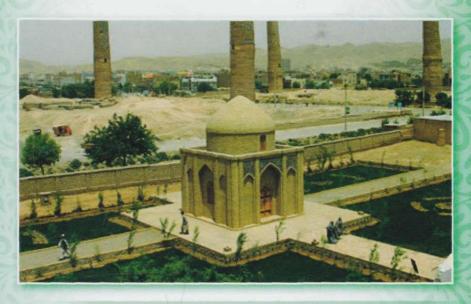
Hayo-vu adab birla tuzgil maosh, Yana ayla ta'zimu hurmatni fosh. Ne el yeri boʻlsang, alar rangi boʻl, Nechuk bor esang, tutqil ul sori yoʻl.

* * *

Iymongʻa erur nishon hayo birla adab, Hurmat bila ta'zim saodatqa sabab. Hayo-vu muaddab angakim, boʻlsa laqab, Maqsudigʻa kech yetsa ajab, angla ajab.

Kishida barcha axloqi hamida, Chu jam oʻldi qoʻyarlar otin ehson. Biri andin saxodur, bir muruvvat, Bular gar yoʻqtur, inson ermas inson.

Alisher Naviy maqbarasi (Hirot)

OʻZBEKISTONDAGI ISLOM SIVILIZATSIYASI MARKAZI

Nashr uchun mas'ul: Baxtiyor TURSUNOV

G'oya mualliflari: Shahzod ISLOMOV, Shovosil ZIYODOV

Mas'ul muharrir: Otabek MUHAMMADIYEV

Muharrir: Anvar BOBOYEV Musahhih: Husan NISHONOV

Dizayner: Muhammadiqbol SHUKUROV

© IBXITM - 2022

